

ÁPRILY LAJOS (1887–1967)

A TŰZ KIALSZIK

Ezt én az erdön-alvóktól tudom –
sokszor gondolok irigykedve rájuk,
reggel fenyőtű van a hajukon
és füstszagú a tüztől a ruhájuk –:

Későn, mikor a láng már nem harap
s a fáradt szemre is lehull a fátyol,
megsuhog a levegő és lecsap a nagy
fülesbagoly az éjszakából.

Megtámadja a szunnyadók tüzeit,
tusázni kezd a lobbanó parázzsal,
s élőszenét csattogva veri szét
vihárosan suhogó szárnycsapással.

Pár villanásig tart a fergeteg,
a szikrazáport hamuvá zilálja.
S a dúlt tűz felett győztesen lebeg
az éjjel fénytől ingerült királya.

Eltűnt. A szétszórt tűz kihamvadott.
Egyik se szól, a lelkükben varázs van.
S mintha egy istent láttak volna ott,
utána néznek, némán, babonásan.

EGYÜTT

EGYÜTT 2018 / 1

XVI. évfolyam

EGYÜTT

2018 | 1

A MAGYAR ÍRÓSZÖVETSÉG
KÁRPÁTALJAI ÍRÓCSOPORTJÁNAK
FOLYÓIRATA

irodalom | művészet | kultúra

CSORNYIJ DÁVID, MARCSÁK GERGELY, VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ,
ZALÁN TIBOR *versei*,
BARTHA GUSZTÁV, KÉSZ RÉKA,
LENGYEL JÁNOS, SHREK TÍMEA,
VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ *prózája*,
RIEGER TIBOR *méltatása*, HIDI TÜNDE *interjúja*,
CSERNICKÓ ISTVÁN, CSORDÁS LÁSZLÓ,
RIDEG ISTVÁN *tanulmánya*

